

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.912 van 11 juni 1999

A. 67.760/VIII-1176

In zake : **VAN ACKER** Valérie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Emmanuel BARTHELEMY,
advocaat,
rue de la Terre du Prince 17
7000 Bergen,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 21 februari 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Valérie VAN ACKER de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 15 september 1995, waarbij de Raad van beroep voor studietoelagen en studieleningen van de Franse Gemeenschap het door haar ingestelde beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaart;

Gelet op arrest nr. 58.949 van 29 maart 1996, waarbij de vordering tot schorsing afgewezen wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 april 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 28 mei 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TRIAILLE, loco Mr. BARTHELEMY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster, die tijdens het academiejaar 1993-1994 ingeschreven is bij de Université de Valenciennes et du Hainaut-Cambresis (Frankrijk) voor het tweede jaar van het algemeen universitair onderwijs, vraagt bij de Franse Gemeenschap een studietoelage voor hoger onderwijs aan, maar die wordt haar geweigerd. Daarop stelt zij beroep in bij de Raad van beroep voor studietoelagen; dat beroep wordt verworpen bij een beslissing van 17 maart 1995, die op 13 april 1995 ter kennis van verzoekster gebracht is. Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

" Aangezien uit het onderzoek van het dossier en uit het ter terechtzitting gevoerd onderzoek blijkt dat er in België een opleiding bestaat die gelijkwaardig is aan de opleiding handelsbeheer en vreemde talen die mevrouw VAN ACKER volgt aan de Universiteit van Valenciennes, in Frankrijk (artikel 1, b, van het koninklijk besluit van 17 mei 1977, Belgisch Staatsblad van 18 oktober 1977)".

Tegen die beslissing is geen beroep tot nietigverklaring ingesteld.

2. Voor het academiejaar 1994-1995 is verzoekster aan dezelfde universiteit ingeschreven in het licentiaat "langues étrangères appliquées" en dient zij een nieuwe aanvraag om een studietoelage voor hoger onderwijs in. Wanneer de dienst Studietoelagen en Studieleningen die aanvraag afwijst, dient zij een bezwaarschrift in, dat echter eveneens wordt verworpen. Op 13 maart 1995 wendt verzoekster zich tot de Raad van beroep. Zij betoogt dat er voor de opleiding die zij aan de Universiteit van Valenciennes volgt in België geen gelijkwaardige opleiding bestaat en zij legt brieven van de diensten van de verwerende partij over waaruit blijkt dat "thans in de Franse Gemeenschap geen diploma bestaat dat gelijkwaardig is aan de Franse 'maîtrise en langues étrangères appliquées'".

Bij een beslissing van 15 september 1995, waarvan aan verzoekster kennis is gegeven bij brief van 21 december 1995, heeft de Raad van beroep het beroep verworpen. Dat is de bestreden handeling, die de volgende motivering bevat :

" Aangezien een diepgaand onderzoek van de nieuwe stukken in het dossier van de appellante voor het academiejaar 1994-1995 geen enkel gegeven heeft opgeleverd op basis waarvan de afwijzende beslissing die reeds over het dossier is genomen voor het academiejaar 1993-1994, moet worden herzien;

Aangezien mevrouw VAN ACKER zich voor haar studie in Valenciennes niet kan beroepen op artikel 1, b), van het koninklijk besluit van 17 mei 1977 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen aan leerlingen en studenten die in het buitenland onderwijs volgen, welke bepaling als volgt luidt "... hetzij wanneer ze in het buitenland onderwijs volgen waarvan het equivalent in België niet bestaat";

Verklaart het beroep dan ook ontvankelijk doch ongegrond, en bevestigt bijgevolg de bestreden beslissing".

3. Op basis van een advies van de algemene inspectie van het hoger onderwijs, hebben de administratieve diensten van de verwerende partij de vader van verzoekster bij brief van 7 februari 1997 kennis gegeven van het volgende :

" In antwoord op de aanvraag die u bij de heer Richard Martin hebt gedaan om na te gaan of het diploma 'maîtrise en langues étrangères appliquées' van uw dochter eventueel zou kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan een van de diploma's die in de Franse Gemeenschap van België worden verleend, wijs ik u erop dat de Algemene Inspectie van het Hoger Onderwijs na onderzoek van het haar toegezonden dossier besloten heeft dat in casu geen enkele gelijkwaardigheid kan worden verleend.

Op basis van dat diploma zou zij zich alleen kunnen laten inschrijven in de enige kandidatuur handelswetenschappen of in de tweede kandidatuur vertaler-tolk, telkens na het slagen voor regularisatie-examens.

(...)"

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen, meer bepaald van artikel 3 van de wet; dat zij tegen de bestreden handeling inbrengt dat daarin niet nader is bepaald welke Belgische opleiding gelijkwaardig zou zijn aan de in Valenciennes gevolgde opleiding en waarom dat zo zou zijn;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel, ontleend aan schending van artikel 12 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen, zoals gewijzigd bij artikel 6 van het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 1 juli 1982, betoogt dat de bestreden handeling een schending inhoudt van de bij die bepaling opgelegde motiveringsplicht;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent aan schending van het koninklijk besluit van 17 mei 1977 waarbij de werkingssfeer van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen wordt uitgebreid tot de leerlingen en studenten die in het buitenland onderwijs volgen; dat verzoekster, onder meer op basis van brieven en stukken van de administratieve diensten van de Franse Gemeenschap, uiteenzet dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden handeling wordt gesteld, er in België geen opleiding bestaat die gelijkwaardig is aan de opleiding die zij in het buitenland volgt, zodat de in de wet van 19 juli 1971 vervatte regels, volgens haar, krachtens artikel 1, b, van het koninklijk besluit van 17 mei 1977 op haar moesten worden toegepast; dat zij daarop laat volgen "dat het vergeefs zoeken is naar de redenen waarom de Raad van beroep afgeweken is van het advies van de administratieve diensten, aangezien de Raad geen enkele rechtvaardiging van zijn beslissing geeft en uit geen enkel stuk blijkt dat hij een nauwgezet onderzoek zou hebben gewijd aan de onderscheiden opleidingen (welke opleidingen trouwens?) alvorens te besluiten dat

er althans enige overeenkomst bestaat tussen een ervan (welke?) en de opleiding die in Valenciennes wordt verstrekt";

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat de drie middelen ontleend zijn aan de bewering dat de motivering ontoereikend is en fouten bevat, en ze dan ook samen onderzoekt; dat de verwerende partij betoogt dat het onjuist is te beweren dat de bestreden handeling niet uitdrukkelijk gemotiveerd is, aangezien die handeling "immers uitdrukkelijk steunt op de overweging dat er in België opleidingen van soortgelijke aard bestaan als de opleiding die verzoekster in Frankrijk volgt, zodat aan verzoekster geen studietoelage, noch een studielening kan worden toegekend met toepassing van artikel 1, b, van het koninklijk besluit van 17 mei 1977"; dat zij benadrukt dat de overheid, wat de beoordeling van de gelijkwaardigheid betreft, over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt; dat zij erop wijst dat, hoewel de administratieve diensten in een nota van 4 oktober 1994 gesteld hebben dat er sensu stricto geen gelijkwaardige opleiding bestaat, zij er desondanks op heeft gewezen dat er opleidingen bestaan die overeenkomsten vertonen met het leerplan van de in Frankrijk gevolgde opleiding; dat zij daaruit afleidt dat "de Raad van beroep, die afgeweken is van een restrictieve opvatting van de gelijkwaardigheid, op basis van de stukken waarover hij beschikte en inzonderheid op basis van de aangegeven gelijkenissen met andere leerplannen, terecht geoordeeld heeft dat er voor de opleiding die verzoekster in Frankrijk heeft gevolgd in België gelijkwaardige opleidingen bestaan in de zin van artikel 1, b, van het koninklijk besluit van 17 mei 1977"; dat zij voorts aanvoert dat de omstandigheid dat de opleiding in Frankrijk in het kader van een universitaire cyclus wordt georganiseerd geen

doorslaggevend criterium is om een onderscheid te kunnen maken en van oordeel is dat "op basis van het loutere voorwendsel dat soortgelijke opleidingen in België georganiseerd worden in het kader van het hoger onderwijs van het korte of het lange type niet kan worden afgeleid dat de leerplannen niet gelijkwaardig zouden zijn", temeer daar "de duur van de opleiding van verzoekster (algemeen universitair onderwijs) nauwer aansluit bij het hoger onderwijs van het korte type (twee jaar) dan bij het universitair onderwijs zoals dat in België wordt georganiseerd";

Overwegende dat de bestreden handeling een beslissing van een administratief rechtscollege is waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is; dat het eerste middel niet relevant is;

Overwegende, over het tweede en het derde middel samen, dat de Raad van State, in het kader van de wettigheidstoetsing die hij uitoefent in de geschillenberechting op eis tot nietigverklaring van beslissingen van administratieve rechtscolleges, de juridische kwalificatie dient te controleren, dat wil zeggen het verband dat het bevoegde rechtscollege tussen de rechtsregel en de feiten heeft gelegd; dat dit verband in casu betrekking had op de gelijkwaardigheid van de opleidingen;

Overwegende dat de administratieve of rechtsprekende overheid die uitspraak doet over een aanvraag om toelagen zélf geval voor geval dient na te gaan of er voor een in het buitenland gevolgde opleiding al dan niet een gelijkwaardige opleiding in België bestaat; dat immers noch in het koninklijk besluit van 17 mei 1977, noch in enige andere wets- of

verordeningsbepaling criteria voor de gelijkwaardigheid zijn bepaald; dat die in ruime mate discretionaire bevoegdheid die overheid echter niet vrijstelt van de uit het wettigheidsbeginsel voortvloeiende verplichting om een handeling te voorzien van een juridisch aanvaardbare rechtvaardiging, dat wil zeggen van een rechtvaardiging die, wat het recht betreft, op relevante bepalingen gegrond is en, wat de feiten betreft, steunt op materieel juiste en nauwkeurige gegevens die volgens de wet in aanmerking mogen worden genomen;

Overwegende dat het beroep van verzoekster in de bestreden beslissing wordt verworpen omdat zij geen enkel nieuw gegeven aanvoert waarmee kan worden aangetoond dat er in België geen opleiding bestaat die gelijkwaardig is aan die welke de betrokkene in Frankrijk volgt; dat de betrokkene het leerplan van die opleiding heeft overgelegd en aangevoerd heeft dat er in België geen gelijkwaardig universitair licentiaat bestaat maar alleen een opleiding van hoger onderwijs (tolk, vertaler) of een opleiding die leidt tot een licentiaat Germaanse talen dat niet dezelfde toekomstmogelijkheden biedt, dat zij gewag heeft gemaakt van nota's en van een brief van de administratieve diensten waaruit blijkt dat er in België geen gelijkwaardige opleiding bestaat in het hoger onderwijs van het korte of het lange type met volledig leerplan, noch in het universitair onderwijs, maar alleen bepaalde opleidingen die gelijkenissen vertonen met de opleiding die verzoekster in Frankrijk volgt; dat zij inzonderheid een brief d.d. 22 juni 1995 heeft overgelegd waarin de diensten van de verwerende partij stellen dat er "in de Franse Gemeenschap geen diploma bestaat dat gelijkwaardig is aan de Franse 'maîtrise en langues étrangères appliquées'"; dat in de bestreden beslissing geen onderscheid wordt gemaakt tussen het begrip gelijkwaardigheid sensu stricto en een ruimere opvatting

van datzelfde begrip; dat de uitleg die achteraf in een memorie van antwoord is gegeven, die leemte niet kan opvullen; dat de bewoordingen van de bestreden beslissing tegengesproken worden door de stukken van het dossier; dat alleen opleidingen met dezelfde waarde, dat wil zeggen waarvan zowel de inhoud als het diploma waartoe ze leiden een vergelijkbare waarde hebben, als gelijkwaardig kunnen worden bestempeld; dat onderlinge gelijkenis kenmerkend is voor zaken van dezelfde aard; dat leerplannen die "onderlinge gelijkenissen vertonen" niet noodzakelijk gelijkwaardige leerplannen zijn; dat de Raad van beroep zijn beslissing niet regelmatig gemotiveerd heeft door te stellen dat er gelijkwaardige opleidingen bestaan zonder daarbij te vermelden welke die opleidingen zijn, terwijl in het dossier alleen sprake is van opleidingen die "daarmee gelijkenissen vertonen" maar ofwel niet tot hetzelfde soort onderwijs behoren, ofwel een andere leerinhoud hebben, of nog tot een ander soort diploma leiden; dat een onjuiste juridische kwalificatie zelfs niet op basis van de ruimste beoordelingsbevoegdheid kan worden aanvaard; dat de beide middelen gegrond zijn; dat er bijgevolg geen grond bestaat om het vierde middel te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing d.d. 15 september 1995 waarbij de Raad van beroep voor studietoelagen en studieleningen van de Franse Gemeenschap het door Valérie VAN ACKER ingestelde beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaart.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden overgeschreven in de registers van de Raad van beroep voor studietoelagen en studieleningen van de Franse Gemeenschap en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt naar de anders samengestelde Raad van beroep voor studietoelagen en studieleningen van de Franse Gemeenschap verwezen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op elf juni 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.